24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6546 — 19 ՅՈՒԼԻՍ 1907 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 21 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԻ-ՕԼԷՐ 1323 — 1 AOUT 1907 — 24me année № 6546

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆր.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽԸՐ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌ویلك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته‌سی
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Conslple, Galata

ԳԱԼՓԱԵԱՆ ՈՐԲԱՆՈՑ

Գ.

Որբանոցը պէտք է ընդարձակել.— Ս. Փրկչի և Գալֆաեան Որբանոցներուն միացումը.— Մանկապարտէզ-Որբանոց և Նախակրթարան.Արշեհատանոց.— Աղբիւրներու գիշերօթիկ երկրորդական դպրոց մը։

Գալֆաեան Որբանոցին մէջ 70 որբուհիներ կը խնամուին այժմ, և Հաստատութիւնը նեղ կուգայ անոնց։ Բայց Բրիստինէ քանիցս յայտարարած է որ տեղ չունի այլ եւս և որբուհիներու ներդրումը նրին մէջ մահճակալները խիտ առ խիտ իրարու կցուած են, ինչ որ չատ մը տեսակէտներով վնասակար է։ Սակայն դեռ ասկէ կողմէ խնդրագրեր կը ներկայեն պատրիարքարան, Ինամակալութեան, մասնաւոր ազդեցիկ անձերու, որպէս զի անոնց որբուհիները տեղւոյն Գալֆաեան Որբանոց։ Ամէն կողմէ եկած խնդրանքներուն Գալֆաեան Որբանոցի վարիչ մարմինները տիպուած են «տեղ չկայ» չոր ու ցամաք պատասխանը տալ։ Բայց տեղ կայ և այն ալ չատ ընդարձակ տեղ, Որբանոցին անմիջապէս կից, մօտաւորապէս 25,000 քառակուսի արշին տեղ, օդասուն ու բարձրադիր, ուր այժմ կան որբանոցի պէս քանի մը չէնքեր կարելի է կառուցանել։ Թէպէտ Գալֆաեան Որբանոցին արդի վիճակը ամէն կերպով գոհացուցիչ է, բայց դեռ չատ քիչ որբուհիները կը խնամուին հոն։ Տիկնոջ բարեկեան Ինամակալութիւնը այս և նման միջոցներով անչուշտ կրնայ դեռ Որբանոցին հասոյթը կրկնապատկել և արդէն Ինամակալութիւնը իր անցեալ գործունէութեամբ ցոյց տուած է, թէ ապագայի մէջ ալ Որբանոցին եկամտները հետզհետէ պիտի աւելնան։ Որբանոցի նման հաստատութիւն մը, որ հանրութեան վստահութիւնն ու համակրութիւնը կը վայելէ, անչուշտ հնչուն քարէրութիւն կը գտնէ՝ եթէ օգնական նոր փոփոխութեան մը ենթարկուի։ Հիւանդանոցի Հոգաբարձութիւնը պատճառ մը չունի խէթ աչքով նայելու Գալֆաեանի նեւրաստաններուն վրայ, որովհետեւ չատ տեր երկու հաստատութիւններ ալ բաժին կը հանեն և կամ մանաւանդ Որբանոցի նկատմամբ իրենց ստացած համակրութիւնը կ'արտայայտեն։

Մեր Գալֆաեանի մէջ որբուհիներ չեն պատուիրէ սակայն։ Ս. Փրկչէ Հիւանդանոցի մէջ ալ ունինք Որբանոց մը չուրջ 120 երկտեղ մանուկներով։ Քանի մը ամսէն պիտի սկսի երրորդ մեծ որբանոցի մը հիմնադրութիւնը, որ Գարակէօզեան անունը պիտի կրէ։ Դուցէ դեռ ուրիշ որբանոցներ հիմնելու ալ ազատրութիւններ ծագին եղած քանի մը կամեներու համաձայն։

Ամէն պարագայի մէջ մեզ համար երեք որբանոցներ անհրաժեշտ են։ Նախ և առաջ պէտք է մանկապարտէզ-որբանոց մը, մանչերու և աղջիկներու համար։ Լաւագոյն է այս որբանոցին մէջ աւանդել նաև նախակրթարանի տարրական դասընթացքն ալ, որպէս զի աստղէն եկող մանչերը և աղջիկները առանց ուրիշներու օգնութեան հագուիլ և լուացուիլ կարենան։ Ապա անհրաժեշտ են մանչերու և աղջիկներու որբանոցներ, ուր նախակրթարանի և մասամբ ալ երկրորդական վարժարանի ծրագիրը իրագործել կարելի ըլլայ, արհեստներուն և արուեստներուն մասնաւոր կարեւորութիւն տալով։ Մանչերու որբանոցին համար արդէն ամէնէն յարմար չէնքը պիտի չինուի և չատ յարմար ու վայելուչ է որ Գարակէօզեան Որբանոցը մանչերուն յատկացուի, քանի որ աղջիկներու համար արդէն Գալֆաեանը կայ և դայն բարձրացնելու միջոցներ միայն պէտք է խորհիլ։ Ս. Յակոբայ Որբանոցին տարէց մանչերն ու աղջիկները պէտք է այն տեղն փոխադրել Գարակէօզեան և Գալֆաեան Որբանոցները, իսկ պզտիկները Մանկապարտէզ-Որբանոցը, ուսկից չրջանաւարտ ելլող ընդունակ մանչեր ու աղջիկներ դարձեալ վերև յիշուած Որբանոցները ղրկել։ Այս պարագային հարկաւ Հիւանդանոցի Հոգաբարձութիւնը այժմ իր Որբանոցին համար ծախած գումարը այն տեղն Գալֆաեանի վարչութեան պիտի տայ։ Այս ձեւով կրնանք ամէն հաւասի որբերու և որբուհիներու համար օրինակելի հաստատութիւններ ունենալ։ Շատ պզտիկ մանկիկներ իրենց տարեց ընկերները չեն զգեղեցներ ընտանեկան խնամքներով և անոնք կրթական բոլորովին տարբեր մթնոլորտի մը կը կարօտին քան նախակրթարանի ուսանողները, որոնք իրենց ամբողջ ազատ ժամանակը այն տեղն արուեստաներուն և արհեստներուն կը յատկացնեն։ Օգուտածս չեմ ուզեր վերջացնել առանց չեշտելու այն պարագան թէ, մինչեւ ցարդ աղջիկներու ո՛չ երկրորդական և ոչ ալ գիշերօթիկ վարժարան մը ունինք, որով չատ մը հայ աղջիկներ տիպուած են օտար վարժարաններ դիմելու, որոնք չանք ու դրամ չեն խնայեր իրենց երկրորդական դպրոցները օրըստօրէ ծաղկեցնելու համար։ Դիւրօթիկ ըլլալով միայն աղջկանց Գալֆաեան Որբանոցը ունինք, ուր ունեւոր ծնողք հարկաւ չպիտի զլխանին իրենց զաւակները ղրկելու։ Դոնէ այդ տեսակէտին չէ եղած։ կ'արժէ սակայն որ Որբանոցին Ինամակալութիւնը այս պարագան ալ նկատողութեան առնէ ապագայի համար։ Քանի որ ո՛չ մէկ գիշերօթիկ աղջկանց վարժարանի մէջ այնպիսի ընտանեկան և տոհմային դաստիարակութիւն կը տրուի ինչպէս Գալֆաեան Որբանոցին մէջ։ Աղջկանց երկրորդական վարժարան մը ամէնէն աւելի վայելուչ է բանալ Բերայի մէջ, ինչպէս մանչերու երկրորդական վարժարանը։ Այս նպատակով Էսքեան վարժարանը արդէն ամէնէն յարմար չէնքն է, երբ մանաւանդ նոր յարկ մըն ալ կառուցուի այժմեանին վրայ և նախակրթարանի տարին կարգերը ուրիշ տեղ փոխադրուին։

Կը վերջացնենք մեր յօդուածը, կրկին անգամ յորդորելով Արեւելքի ընթերցողները որ ամէն պատեհ առթիւ յիշեն Գալֆաեան Որբանոցը և իրենց լումաները չզլանան Գրամեաեան որբանիամ այս օգտակար և մեծ Ցարկին։

ՏՕՔԹ. Յ. ԹՕՓՃԵԱՆ

ՄԵՐ ԾԱՂԿԵՄԾԱԿՈՂՆԵՐԸ

Բնութիւնը, կարծես, անպատ մխիթարութեան գործ մըն է յոգնաչատ մարդուն հանդէպ ի զուր կ'ուզէ ըմբռնել սիրտը և վախճանի հարցերը։ Կարծես նպատակ չունի հետզհետէ կիս մըն է Բնութիւնը որ կը հրամայէ՝ կը հարկադրէ մարդուն իրեն հպել, իր հետաքրքրութեան ընդարձակ գաղջ չունչին մէջ թաղուիլ և մոռնալ։ Յաւուրէ մը պէս ուրանալ գիտնալ պահ մը մտքին յանէա դժգոհ՝ անսանձ, անյագուրդ առնականութիւնը։ Այս տպաւորութիւնն է որ կ'ունենայ մարդ, երբ, խոնջկնքէն վերջ, իրիկուան զով սաւերներուն տակ, յանկարծ չրջապատած կը տեսնէ ինքզինքը բիւրազան ծաղիկներով, որոնց սուր բոյրը անհուն հեշտանքով բանալ կուտայ ուռնդերը։ Դոյնի մարդ թէ արուեստագէտ, չինական թէ դիւտուն, ամէն մէկը քաղցր տպաւորութեան բաժին մը ունի, ասոնցմանաւորած քաղցրութիւն մը որ ոչինչ ունի հատարակաց օրտան կեանքին հետ։

Մենք, Բնութեամբ զբաղողները վերացական կը կոչենք։ Պարզ է պատասխանը։ գիտութիւնները տարածուած չեն դեռ մինչև մեր սեմերը։ երբեմն նոյն իսկ գայթակղեցուցիչ կ'երեւան անոնք, կրօնային ցամաք ձեւապաշտութեան մը հետապնդողներուն։ Մեր կարծեցեալ գրականութիւնը գիտէ որոշել Բնութիւնը մեր նեղսոտ սենեակներէն, և մեր ուսուցիչները բուսաբանութիւն կ'ուսուցանեն դեռ մեր դպրոցներուն տխուր քառակուսի սենեակներուն մէջ, փոխանակ բլուրի մը զառիվերին վրայ կամ մշակուած պարտէզի մը մէջ ուղղակի վերլուծելու բուսականութեան հարստութիւնները։ Մեր վարժապետներուն պարապէներուն զարդման մշակման ի նպաստ նուէր մը չէ եղած երբեք. կ'ուզէի հաւկալ թէ ամանի նուէր մը ի՛նչ տպաւորութիւն պիտի թողէր լրագրին մէջ կարդացած պահուն։ Ինքնաներ ղէրոյի ձեւ պիտի առնէին անչուշտ, մաքին ցամաքութիւնը բացատկող։ Շատ չատ գիտենք սիբելիի մը հողակոյտին վրայ մէկ քանի անչան մարկրիթներ ցանել։ Երբեք գրամ չենք տար ծաղիկի, հունտի, ծառի, և կը չատնանք, միջոցով մը, հասկ հանկէ փոխառնել։ Բանջարեղէնը կը նախընտրենք ծաղիկէն, անշուշտ գրականութեամբ մը, իբր թէ արդէն պարտէզին հողը ընդարձակ ըլլար, և ազատքերը այդ ամէնէն աժան, ամէնէն հասարակաց խեղճ բոյսը մեր պարտէզին անմիջական անբաժան զարդը կ'ընենք, գրեթէ երկրպագելի կուռք մը դարձած ա՛լ։ Պոլսոյ արուարձաններուն մէջ ցրուած մեր մեծատուններէն չատեր բաւական ընդարձակ պարտէզ մը ունենալու առաւելութիւնը ունին. անոնք ալ առանց ծառէ, բոյսէ բան մը հասկնալու, միմիայն ընդունուած սովորութեան մը համար, առաջին և վերջին ըլլալով յատկապէս մը պատրաստել կուտան՝ որուն մասերը միշտ նոյն փիճակի մէջ կը մնան, ծաղիկները միշտ նոյն և պղտուտ ծառեր, եթէ կան, տեղ չեն ձգեր վարդի, վայելքի գեղատեսիլ ծաղկանոցի pittosporeին կամ թեթև նրբավարս taxusին, չնորհալի զգեխիչ մանրոլեային կամ կոնաձեւերուն (conifères) չքեղաչուք մէկ անդամին՝ հղօր, յաղթաթուղէ, լայնատարած տամառային, օրինակի համար։ Մարդիկներուն տեսակներն ալ տասը չեն անցներ, և չատ սովորական ծաղիկներ են. ինչպէս ամէն բանի՝ նոյնպէս ծաղիկներուն մէջ ալ ընդունուած սովորական տիպարներ կան. ասիկա կը նշանակէ թէ մեր բարեկիզիկ ընտանիքները՝ որոնք կրնան լայնօրէն պարտէզ մը խնամել՝ իրենց անձնական ճաշակով՝ իրենց բնական մղումով ընտրուած ծաղիկներ վայելելու համար չէ որ պարտէզ մը ունին, հապա ընդունուած սովորութեան մը համար։ Ես գիտեմ մեր մէջ վաճառականներ՝ որոնք իրենց տունը կահաւորելու առեն չեն մոռցած մէկ քանի պատմական նկարներ գնել, անոնց ասլոնի մը անկիւնը դրած ըլլալու համար, որոնց տարիք չեն իսկ կարգացած նիւթը, որոնց գոյնէն ու չրջանակէն իսկ տեղեկութիւն չունին, հիշդ ինչպէս որ չեն տեսներ իրենց տունէն այն վաճառականական ապրանքին զոր կ'արտածեն։ Պարագան չար և նման է հոս. երկրորդի մը անկել կուտան ծաղիկները և իրենք ա՛լ գոն են գոյներէն զոր չեն տեսներ, բոյրէն զոր չեն զգար։ Տեսնել և զգալ ըսելով՝ կ'ըմբռնեմ ընտրել ծաղիկները։ Նուաստութիւն մըն է երբ իրենք իրենց անկոն և խնամին զանոնք. միշտ երկրորդ մը պիտի ընէ։ Նոյոյթի փողկապի մը համար մինչեւ կէս ոսկի պատրաստ են վճարել, բայց նոյն գումարին կէսը վճարել ծիծաղելի կը գանեն վարդենիի մը համար։ Շատ ագահ են խնդէ բարի բոյսերուն հանդէպ որոնք ազնիւ ձեռքերու կը սպասեն։ Աւելի կը սիրեն ծաղիկ մը լամբակին վրայ քան թաղարին մէջ...։

Բոլոր այս յառնելու դիտողութիւններն ալ վերջ, խիստ բնական պիտի գանէք ծաղկեմշակողներու՝ ծաղիկի մշակութեամբ ապրողներու պակասը մեր մէջ։ Բայց, զուտ առեւտրական տեսակէտով, հարկ չկայ չափազանցել տրուածները. վաճառողը միակ համայնքի մը տեսը գործ ունի։ Նեթ մեր ժողովուրդը անտարբեր է ծաղիկներուն հանդէպ, վաճառականականօրէն անհանգիստ չըներ առիկա զինքը։ Ինչ որ դիտելի է սա է թէ մեր համայնքին մէջ զարգացած չըլլալով դեռ բնութեան սէրը, հայեցողական ոյժը, գիտական առարկայական հակումները, ծաղկեմշակող չկրնար ունենալ այնքան որքան... պատմենի օրինակի համար։ Տաճոյի (պատմ) վրայ անհեթեթ քմահճին տիմար սուտ ծաղիկները աւելի լաւ կը ճանչնայ քան պաշտելի հողին վրայ փթթող կենդանի գունաւոր ծաղիկները։ Բառատոքի մանաւոր հաճոյքով մը չէ՛ որ կ'ըսեմ՝ այլ հոգիին՝ բուն անկեղծութեամբ կը չեշտեմ թէ ճարտարարուեստի այժմու իսկ յառաջդիմութիւնը որ ամէնուրեք կը տեսնուի, ուրիշ բան չի նշանակեր բայց եթէ ղգայարանքներու ատիճանական բթացում մը՝ ատիճանական կծկում մը՝ փակում մը արտաքին աշխարհին հանդէպ։ Չէ՞ մի որ ճարտարարուեստը բնութիւնն է, մէկ անդամ միայն կատարուած. ճարտարարուեստին առարկաները, անգամ մը ընդօրինակուելէ վերջ, վերարտադրուելու համար՝ այլեւս պէտք չեն ունենար իրենց նախատիպ ունենալու բնութիւնը, այլ նախկին ընդօրինակութիւնն է որ բնութեան տեղ կը ծառայէ։ Ընդօրինակութիւն մեալը կը դառնայ ընդօրինակութիւն մեալը կը խոչորնայ, ապածային կամ մեր գործերուն վրայի ծաղիկը կ'ըլլայ. միմիայն՝ յիշողութեան ապաւինելով՝ ճարտարարուեստը կը փակուի բնութեան դէմ։

Դառնալով մեր ծաղկեմշակողներու հարցին, առաջին կը տեսնե՛մ թէ իրողութիւն մըն է անոնց պակասը։ Օասրներէն կը ճանչնամ բազմաթիւ ծաղկեմշակողներ (Պոլսոյ Ցոյներն ալ մեզի վճռակակից են. ծաղկեմշակող չունին). իսկ մեզ՝ ծիծաղելի ըլլալու չափ քիչ.— երկո՛ւ հոգի միայն. Սկիւտար՝ Մոմճեան էֆ. և Թոսըգիւղ՝ Նալբան էֆ. Ա՛չալտուրեան։ Մոմճեան էֆ. զարգացած գիտասէր մէկ է որ, հակառակ իր բազմազբաղ վիճակին, չանք ու ծախք չէ խնայած Սկիւտար՝ Պէյլէրին պարտէզին կից իր մեծ ծառատանին (pépinière) և ծաղկանոցին։ Դիտելի է որ անագին թիւով իր փոխադրելի մատղաշ ծառերը զրոս ուսաց, մեծ մասամբ պտղատու ծառեր էին. կոնաձեւերուն և միւս զարդի ծառերուն չատ աննչան գոյութիւնը, այդչափ մեծ ծախքերուն փոխան, նչանակելի գաղ.—Թերեւս անոր համար որ անհնարապէս աւելի մեծ խնամք կը պահանջեն այս վերջիններս և այնքան չեն գեղեր Պոլսեցիներուն ճաշակը, քնաւ չեն խօսիր... սառմոքսին՝ եթէ կը խօսին բանասեղծին։ Իսկ այլապէս նչանակելի է նկատել էֆ. Ա՛չալտուրեանի ծաղկեմշակական գործը։ Եթէ իր պաղատու ծառերը վեց հարիւր չեն անցներ, ի բաց առնելով իր վարդենիները որոնց տեսակը գրեթէ ուժասնելի հասած է առ այժմ, իր ծաղիկները անագին թիւ մը կը կազմեն և serre-ի ծաղիկներով մեկտեղ երկու հարիւրը կ'անցնին։ Դառնալով երկու քայլ դէպ ի տա գնաց և վերջին վար չափչփեց ամուսինը։ Անչարժ, դեփ-դեղին կտրած, իր յամր ու սոսկալի նայուածքով, ապաւորութիւն գործեց։

— Բացատրութիւն տուէ՛ք, ազատ կեց կոմսը։

Սօլանժ իր ժժգունած չրթունքները քանալով ըսաւ.

— Աղջիկս չպիտի ամուսնանայ իմ սիրահարիս սպանիչին հետ...

Անդակարծ ընդհարում մըն էր առ նոյն իսկ յանդուգն կոմսին համար, որ կ'ընկճէր ու ծայրայեղութեան կը մղէր կինը։

Մաքսիմ, ապշահար ու խելակորոյս մարդու մը երեւոյթն ունէր։

Երբ կոմսը ինքզինքը գտաւ, ամուսնական մնամարտի ղէնքերը վար դրաւ, և ըմբռնեց թէ այդ խելայեղ կինը ա՛լ եւս ոչ մէկ բանի առնչուելու պիտի ընկերէր, ինք ալ ծայրայեղութեան դիմեց։

— Ձեր սիրահարին սպանիչը մի՛։ Բայց ձեր սիրահարը չէ սպանուած, այլ մահուան ենթարկուած ու պատժուած է։ Մահուան վճիռը գործադրողն ալ ես եղած եմ։

— Դուք սրդարութեան վճիռը ինչպէս կը գործադրէք, երբ իբր անհատ մարիմ ամուսին լքած ու խաբած եք դիս... Մութին մէջ դաշունահարեցիք կ'անցնին։ Դատաքիւղի իր երկու ընդարձակ պարտէզները, մէկը՝ Բիզա փայտ և միւսը՝ Եողուրտը Չայըրի դէմ, ամբողջովին իր ձեռքին արդիւնքն են։ Նչանաւոր են իր բիւրաւոր բազմազան պէտկոնեանները, մեխակները, տահլիաները, վարդենիները, քրիզանթէմները և չանպրակները, մեխակները, տահլիաները, վարդենիները, քրիզանթէմները և չանպրակները, չչխելու համար ուրիշ ծաղիկներ, զորս ամենքն ալ ինք իր գիւղին ձեռքով խնամած է և բեղմնաւորած։ Ասկէ զատ, Նալբան էֆ. քալ հնագէտ մըն է, և Պոլսոյ կողմը՝ Զիլէքքի Բազարի իր խանութը ճոխ հաւաքածոյ մըն է բիւրազան հունտերու՝ թէ՛ ծաղկի և թէ բանջարեղէնի։ Պարզ վաճառական մը չէ ինքը, այլ միանգամայն գիտուն մը իր տարբին մէջ, մի՛չտ հետաքրքրուած բուսաբանական նորանոր գիտելիքներու, հողագիտական ամենավերջին ծանօթութիւններու։ Ասկէ զատ, իր բաղմաթիւ ճամբորդութիւնները Եւրոպայի թէ Անատոլուի մէջ, հռչակացուցած են իր հողագիտական և ծաղկաբանական փորձառութիւնները և բնութեան սէրը վառ պահած իր մէջ, այնպէս որ տիպուած եղաւ Թաղոլ կարեւոր պաշտօններ։

Իսկ զուտ բուսաբանական գիտութեան սահմանին մէջ, առանց վերոյիշեալներուն պէս ծաղկեմշակութիւն կիրթրկելու և պայն չահագործելու, մասնաւոր նչանակելի գիտուններ են մեր մէջ Խալիկ էֆ. Ուղուրիկեան, և Հալթալըի վարժարանին ուսուցիչներէն Հ. Պէկեան էֆ.. Առաջինը տիեզերական համբաւագէտ մըն է, անառաջդէտ, բուսաբէտ, բանաբէտ, գրաբարագէտ, աչխարհագրագէտ, մետաղագէտ, քիմիագէտ, կենդանաբան, բնագէտ, երկրագէտ (géologue), հնագէտ. այս բնբրպան յատկութիւնները որոնք երբեք չեն չափազանցուած, առած են իրեն ովկէանային հանդարտութիւն մը, անպատմելի առաքելական խոնարհութեան մը հետ։ Իր անտիպ գիտական-ուղեւորական երկերը անծանօթ գանձեր են մեզի համար զորս Միւնաքեանի մը մաքրակրօն մենամուտութեամբ կը պահէ միչտ։ Իսկ Հ. Պէկեան էֆ. ոչ միայն քալ բուսագէտ մըն է այլ նաեւ բուսաբանութեան ախտաբանական հիւղն ալ իւրացուցած է կատարելապէս և ինք կարող է և պարտի գիտական հեղինակութիւններ ընել և ճոխացնել մեր բուսաբանական գիրքերու խոտ վոտ ցանկը։

***

Սիբեցի՛ ծաղիկները։ Աղքատը ոհանի (bas) թաղար մը ունի խոխոռ պատհանին առջեւ. ոհանը որ կը բուծէ իր զրկումներուն գիշերին մէջ ու ոհանը որ թաղարին սահմաններն ալ կ'անցնի՝ կը պատմէ յուչիկ աղքատին հպարտութիւնը։ Դրծուարը կանկեի մը ունի թիթեղէ տանի մը մէջ. հովը կը փչէ, կանկեին բոյրը կ'անցնի իր աչխատութեան տաղտպին մէջէն ու չարժիլ կուգայ գործաւորին եռանդը։ Հիւանդոցի մը —ահ, ո՛չ մեր հիւանդոցին— պատահանդէսն դուռ կը պոռթկայ ծաղիկներուն հիասիլ խանդը. դեղին, ճերմակ, կարմիր տահլիաները ներսի միակերպ խաւարին կը նային, հիւանդներուն մռայլ տոգիին մէջ, ու հոն կը հոսին իրենց գոյներուն խանդը. մեխակներուն բոյրը ծանր կը սահի կ'անցնի ու խռովուած բարձերուն մէջ ուր գըլուխները կը հանին դեռ՝ հեւասոր տարփուհի մը երազը կը փթթեցնի աւելի կայուն գիծերով, լուսնկէն հանճարալի զուարթութեան մը՝ լուսապաիտակ լուսայոր առողջութեան մը երկնային մտապատկերը...։

Ա՛հ, սիբեցէք ծաղիկները, մի՛ նկատէք զանի, ծուղակ մը լարելով և դէմքերնուդ վրայ դիմակ մը դրած։

—Իմ իրաւունքս ի գործ դրի։

—Ձեր իրաւո՛ւնքը մի, այսինքն զօրաւորներուինը, ինչ որ վաստրուն յատուկ է։

— Սղեռնադատ առանը անպատճառ պիտի արձակէր զիս։

—Այսինքն ձեզի նման տասերկու հոգի պիտի արձակին այդ վճիռը։

— Կոմսուհի ա՛էրքէնանի, ֆէմինիզմի խորհրդածութիւններու պէտք չկայ։ Շնորհիւ այդ սպանութեան գործին, որուն համար կը պարծենամ, ձեր աղջիկը կրնայ ամուսնի հատատ ընծայել իր մօր առաքինութեան և հնազանդիլ։ Չարաչար մի՛ գործածէք այդ վստահութիւնը։

—Թչուառակա՛ն...

—Ինչ խոչոր բառ է սակայն... Այդ անուժէն անէծքներէն պէտք չէ դասել ձեր արժանիքը։ Փափագած դաշոյններդ չտե՞ր ձեզի։ Անով հարատեւեցէք զիս։ Բայց ձեր աղջիկը մի՛ սպաննէք։ Անիկա անմեղ է ձեր ամուսնական անհատաստատութեան գործին մէջ, զոր ինք քաւելու պատճառ չունի, ձեր անհատատութիւնը գէշ վախճան մը ունենալուն պատճառաւ։

(Շարունակելի)

«ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹՂԹԱԿՆԵՐԸ — 117 —

ՅԱՆԻԼ ԼԷՋԻԻՕՐ

ԿՈՂՔ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Զ.

ՊԱՏՃԱՆԴԸ

Երեք-չորս լուին երթեւեկներէ յետոյ, կոմսը յարեց.

—Ուրեմն Պէրանժէր տասընհինգը տարու է։ Ամէն անանք որ Պէրանժէրով կը չահագրգռուին, իր ամուսնութեան վրայ կը խորհին։ Արդ, ինչպէս դուք ալ դիտեր ուսաք, բարձր չրջանակներու մէջ կը չահագրգռուին անով։

Օլանժի գոյնը նետեց։

—Ըսել կ'ուզէք թէ առնչութի՛ւն մը կայ այդ ամուսնութեան, Թագուհիին հրաւէրին ու այդ պարահանդէսին միջև...

—Այո՛... Ատ ըսել կ'ուզեմ։

—Պէրանժէրի թեկնածու եղողի մը վրայ խօսք բացա՞ծ են ձեզի։

—Այո՛։

—Մեր եռանդուն Նիորէնցացին ցոյց պիտի տայ թէ իրեն համար մէկ նորաթի աղջիկ կայ պարահանդէսին բոլոր աղջիկներուն մէջ։ Թէեւ չատ լաւ դաստիարակած էք մեր աղջիկը, սակայն Պէրանժէր...

—Պէրանժէր պիտի անայ իր մօրը կամքին, գոչեց կոմսուհին ուժգնութեամբ։ Աղջիկս երբեք չպիտի տայ այնպիսի մարդու մը որուն հետ իր ամուսնութիւնը չպիտի թոյլատրեմ։

—Ի՛նչ, Թոյլ չպիտի՞ տաք որ ձեր աղջիկը ամուսնանայ տէ Սթապիա դուքսին հետ, գոչեց կոմսը։

—Երբէ՛ք։

—Սօլանժ, նողկալի բան մը ըրած պիտի ըլլաք։ Բայց ձեր արգելքը արդիւնք մը չպիտի ունենայ։

—Ինչ համարձակութեամբ կ'ըսէք այդ բանը։

—Դիտէք թէ, ֆրանսական օրէնքին համաձայն, ծնողքներու անհամաձայնութեան պարագային, հօրը աթոռնութիւնը կը բաւէ։

—Առիկա անբաւական պիտի նկատուի աղջկանս կողմէ։

—Ուրեմն ձեր աղջկան գործովին, յարգանքին ու խղճահարութեանց կը վստահի՞ք, զանի պատանդ ընելու համար ինծի դէմ մնացած ձեր առելութեան ու վրէժխնդրութեան։

—Մաքսի՛մ...

Այր և կին իրարու երես նայեցան չեչտակի։ Իրենց սոսկալի գաղտնիքը, որ դէմքերնուն վրայ ի յայտ կուգար, լռութեան կը դատապարտէր երկուքին ալ չրթունքները։

Այդ գաղտնիքը իրենց միջեւ ցցուած էր ու չէին համարձակիր անուն մը տալ անոր։

—Այո՛, յարեց կոմսը, մեղմ և կատաղութենէ խեղդուկ ձայնով մը։ Այո՛, կը կրկնեմ թէ Պէրանժէրը պատանդ կ'ընէք իր երջանկութեան արդելք կ'ըլլաք, սրտովհետեւ այդ երջանկութիւնը տիբելի է ինծի։ Ձեք հասկնար որ փառաւոր ամուսնութիւն մը կնքէ ան, որովհետեւ այդ բանը պիտի գտնէ իմ փառասիրութիւնս... Մանաւանդ սա պատճառը որ այդ ամէնը իմ գործս պիտի ըլլայ և իր երախտագիտութեան պիտի արժանանամ։

—Լուսանցքներ են ատոնք, ըսաւ Սօլանժ կծկուած չրթունքներով։

—Բայց ասպարէզ կը կարդամ ձեզի, ըսաւ Մաքսիմ։ Ձեր հակառակութիւնը ընդդէմ զիրար սիրող երկու էակներու, ընդդէմ հանրային կարծիքին և վերջապէս ընդդէմ իմ կամքիս, յարդի չունի չափ կարեւորութեան չպիտի ունենայ... Համարձակեցէք չարունակել ձեր ընդդիմութիւնը և պիտի տեսնէք թէ ի՛նչքան թուղթ պիտի նաւի ձեզի...

Սօլանժ երկու քայլ դէպ ի տա գնաց և վերջին վար չափչփեց ամուսինը։ Անչարժ, դեփ-դեղին կտրած, իր յամր ու սոսկալի նայուածքով, ապաւորութիւն գործեց։

— Բացատրութիւն տուէ՛ք, ազատ կեց կոմսը։

Սօլանժ իր ժժգունած չրթունքները քանալով ըսաւ.

— Աղջիկս չպիտի ամուսնանայ իմ սիրահարիս սպանիչին հետ...

Անդակարծ ընդհարում մըն էր առ նոյն իսկ յանդուգն կոմսին համար, որ կ'ընկճէր ու ծայրայեղութեան կը մղէր կինը։

Մաքսիմ, ապշահար ու խելակորոյս մարդու մը երեւոյթն ունէր։

Երբ կոմսը ինքզինքը գտաւ, ամուսնական մնամարտի ղէնքերը վար դրաւ, և ըմբռնեց թէ այդ խելայեղ կինը ա՛լ եւս ոչ մէկ բանի առնչուելու պիտի ընկերէր, ինք ալ ծայրայեղութեան դիմեց։

— Ձեր սիրահարին սպանիչը մի՛։ Բայց ձեր սիրահարը չէ սպանուած, այլ մահուան ենթարկուած ու պատժուած է։ Մահուան վճիռը գործադրողն ալ ես եղած եմ։

— Դուք սրդարութեան վճիռը ինչպէս կը գործադրէք, երբ իբր անհատ մարիմ ամուսին լքած ու խաբած եք դիս... Մութին մէջ դաշունահարեցիք

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

(Հարցազրույց)

Ներկայացնում ենք հայկական հարցի վերաբերյալ հարցերի մի շարք, որոնց պատասխանները տվել են հայ հասարակական գործիչներ, գրողներ, պատմաբաններ, իրավաբաններ և այլ մասնագետներ։

1. Ինչպե՞ս եք գնահատում հայկական հարցի ներկա վիճակը և ո՞րն է նրա հիմնական պատճառը։

2. Ի՞նչ միջոցներ պետք է ձեռնարկվեն հայ ժողովրդի իրավունքների վերականգնման համար։

3. Ո՞ր ուժերի վրա կարող է հենվել հայ ժողովուրդը իր ազատագրական պայքարում։

4. Ինչպե՞ս եք պատկերացնում հայկական հարցի լուծումը խաղաղ ճանապարհով։

5. Ի՞նչ դեր է խաղում հայ գաղթօջախների կազմակերպվածությունը հարցի լուծման գործում։

6. Ո՞ր միջազգային կազմակերպություններին պետք է դիմել հայկական հարցի արդարացի լուծման համար։

7. Ինչպե՞ս եք գնահատում Թուրքիայի ներքին քաղաքական իրադրությունը և նրա ազդեցությունը հայկական հարցի վրա։

8. Ի՞նչ դեր է խաղում հայ մամուլը հարցի լուսաբանման գործում։

9. Ինչպե՞ս եք պատկերացնում հայ երիտասարդության դերը հարցի լուծման գործում։

10. Ի՞նչ ապագա եք տեսնում հայ ժողովրդի համար։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

(Հարցազրույց)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԵՋ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՎՃՌԱԲԵՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՎԱՍՏԱԳՐԱԿԱՆ ՀԱՍՈՒՅԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ

ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ

Ք.

— Ու՞ր է ձեր ամուսինը, տիկին Մարիամ, որ այսպես մենակ կը տեսնեմ ձեզ:

— Ինչ ասեմ ձեզ, պարոն Ստեփան, ամուսինս ինձ թողեց ու գնաց:

— Ինչպե՞ս, ինչո՞ւ:

— Ես ինքս էլ չգիտեմ, ինչո՞ւ գնաց, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ չէ՞ր սիրում:

— Ինչպե՞ս չէր սիրում, ինչպե՞ս չէր սիրում, ինչո՞ւ չէր սիրում, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ուրիշ կին չունի՞:

— Ինչպե՞ս ուրիշ կին չունի, ինչո՞ւ ուրիշ կին չունի, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ ծեծե՞լ է:

— Ինչպե՞ս ծեծել է, ինչո՞ւ ծեծել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ ստիպե՞լ է, որ ինքնասպան լինեք:

— Ինչպե՞ս ստիպել է, ինչո՞ւ ստիպել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ սպանե՞լ է:

— Ինչպե՞ս սպանել է, ինչո՞ւ սպանել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ ուրացե՞լ է:

— Ինչպե՞ս ուրացել է, ինչո՞ւ ուրացել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ ատե՞լ է:

— Ինչպե՞ս ատել է, ինչո՞ւ ատել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ սիրե՞լ է:

— Ինչպե՞ս սիրել է, ինչո՞ւ սիրել է, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ձեզ չէ՞ր սիրում:

— Ինչպե՞ս չէր սիրում, ինչո՞ւ չէր սիրում, ինչո՞ւ թողեց ինձ:

— Ձեր ամուսինը ուրիշ կին ունի՞:

— Ինչպե՞ս ուրիշ կին ունի, ինչո՞ւ ուրիշ կին